

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ, АДМІНІСТРУВАННЯ І
ПРАВА

Матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОВЕДЕННЯ

РЕФОРМИ В УКРАЇНІ»,

присвяченої тижню права

10 грудня 2025 року

ДРОГОБИЧ - 2025

Публічне управління: проведення реформи в Україні. Матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої тижню права, 10 грудня 2025. Збірник тез доповідей. – Дрогобич: ДВНЗ «ДонНТУ», 2025. –236с.

Рекомендовано до видання рішенням вченої ради ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (протокол № 12 від 18 грудня 2025р.)

Організаційний комітет:

Попова О.Ю. – доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Лизунова О.М. - доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління і фінансово-економічної безпеки ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Грудницький В.М. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри історії і права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Програмний комітет:

Захарова О.В. – д.е.н, професор, професор кафедри економіки та управління Черкаського державного технологічного університету, м. Черкаси.

Коверга С. В. – д.е.н, професор, професор кафедри управління та адміністрування ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», м.Дніпро.

Мирошніченко Г. Б. - к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та бізнес-технологій Державний університет «Київський авіаційний інститут», м. Київ.

Придятько Е.М. – к.е.н., доцент, доцент кафедри маркетингу ДВНЗ «Державний торговельно-економічний університет».

Руденко Л.Д. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету, м. Суми.

Стрельченко О.Г. – д.ю.н., професор, завідувачка кафедри адміністративно-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ, м. Київ.

Відповідальність за зміст, новизну та оригінальність наданого матеріалу несуть автори.

До збірника увійшли матеріали доповідей представлених на XII Всеукраїнській науково-практичній конференції «Публічне управління: проведення реформи в Україні», що була присвячена тижню права 10 грудня 2025 р.

У збірнику представлені доповіді слухачів магістратури державного управління, аспірантів, кандидатів наук, доцентів, професорів, наукових та науково-педагогічних співробітників наукових та навчальних закладів України, а також державних службовців, працівників органів виконавчої влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Укладачі:

Лизунова О., - д.е.н., професор, професор кафедри управління і фінансово-економічної безпеки ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Грудницький В.М. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри історії і права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Тексти публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідають автори.

Зміст Секція 1.

Стан та перспективи розвитку національного права в умовах демократизації українського суспільства

Бенза В. І., Булик І.Л.

Забезпечення прав і свобод учасників адміністративного судочинства як складова публічного управління..... 8

Бондаренко О.Л., Дмитрик І.О.

*Ресентимент в епоху соціальних медіа: ніцшеанська критика
«моралі рабів».....12*

Волков Є.М., Степаненко С.В.

*Публічне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського
порядку.....15*

Гайдаєнко М. В., Степаненко С.В.

Custody records.....20

Ганич Є.Д., Дмитрик І.О.

Роль дисидентів у формуванні української державності.....24

Ганич О.А., Чередько Д.Д.

Міжнародний досвід реформування заходів антикорупційної політики28

Ганич О.А., Шинкарук Т.В.

*Реформування системи соціального забезпечення України в умовах
євроінтеграційних процесів.....34*

Горбунова О.Ю.

*Адміністративно-правові засади розвитку ювенальної превенції в Україні в
умовах демократизації та євроінтеграційних процесів.....39*

Грудницький В.М.

Розвиток циркулярної економіки та її правове забезпечення в Україні42

Дерев'янко Б.В.

*Про завершення російсько-української війни та утворення міжнародного
інвестиційного фонду.....45*

Дмитрик І.О.

Соціальне виключення в контексті внутрішньої вимушеної міграції.....50

витратами, що може безпосередньо впливати на вартість продукції і послуг, а від так і на конкурентоспроможність самих суб'єктів господарювання по відношенню до своїх конкурентів, які продовжують працювати в моделі лінійного виробництва. Державна підтримка може проявлятися у вигляді цілої низки економічних стимулів через пільгове оподаткування, ліцензування або інші засоби державного регулювання економіки.

Варто відзначити, що значним стимулом у впровадженні моделі циркулярної економіки в Україні є вимоги Європейського Союзу у контексті гармонізації національного законодавства з нормативно-правовим регулюванням у країнах ЄС, які є лідерами в упровадженні циркулярних принципів.

Таким чином, циркулярна економіка є відносно новою концепцією моделі економічного розвитку, яка потребує впровадження нових принципів функціонування бізнес-моделей, нормативно-правового забезпечення, вироблення загальнодержавної політики щодо втілення цих принципів на практиці та стимулювання суб'єктів господарювання переходу до циклічного виду виробництва.

*Дерев'янко Б.В., д.ю.н., професор,
провідний науковий співробітник відділу господарсько-правових досліджень
проблем економічної безпеки Державної установи «Інститут економіко-
правових досліджень імені В.К. Макутова Національної академії наук
України», м. Київ, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7408-8285>*

ПРО ЗАВЕРШЕННЯ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ ТА УТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ¹

Сьогодні на території України триває найбільш тяжка і кровопролитна війна з часів завершення Другої світової війни. Добігає кінця одинадцятий рік її загальної тривалості і четвертий рік тривалості великомасштабної фази.

¹ Тези підготовлено у межах наукової теми «Модернізація правового забезпечення сталого інвестування» (номер державної реєстрації 0125U001590).

Україна військовим шляхом виборює право на власний суверенітет, етнічну і культурну ідентичність і навіть на фізичне виживання свого народу. Більше сорока країн світу відкрито допомагають Україні захищатися від агресора шляхом постачання зброї і боєприпасів, медичного обладнання, інструменту та ліків, одягу, паливно-мастильних матеріалів, електроенергії, продуктів харчування, а також надають кредити та безоплатну фінансову допомогу. Те саме відкрито постачають російській федерації кілька країн з Європи, Азії та Африки. Не виключено, що після завершення війни людство дізнається, що окремі країни Європи, Азії, Африки та Америки продавали чи безкоштовно надавали зброю або продукцію подвійного призначення обом сторонам конфлікту одночасно. Та факт постачання зброї не є підставою для віднесення тих чи інших держав до сторін воєнного конфлікту. Так само не є сторонами конфлікту ті держави, громадяни чи піддані яких через підписання контракту воюють на стороні України чи російської федерації. Можна бути впевненими, що громадяни республіки білорусь та окремих країн центральної і південної Америки на основі контрактів воюють за обидві сторони конфлікту. Участь у війні на боці російської федерації військовослужбовців північної кореї, відкрито санкціонована формальними органами управління цієї країни має зовсім інше значення і виводить війну за межі Європи та формально надає їй статус світової.

Будь-яка війна раніше чи пізніше завершується. У більшості війн, які велися протягом останніх двохсот років, поразки зазнавав агресор. Так відбудеться і цього разу. У випадку, якщо російська федерація спробує поширити агресію на територію держав Балтії, Фінляндію, Польщу або іншу державу, яка є членом НАТО, ця війна завершиться швидше. У випадку продовження війни у межах України війна триватиме на кілька місяців довше, проте все одно завершиться поразкою держави-агресора. На це вказують військові та економічні реалії сьогодення, хоча для більшості людей і держав вони не є очевидними. Маємо як мінімум два яскравих приклади завершення війн на початку і в кінці XX століття. Так, за час ведення Першої світової війни

з 1914 по 1918 роки жодного бою не відбулося на політичній території Німеччини. Проте саме остання повністю програла цю війну і втратила значну кількість своїх територій на користь держав-сусідів. За час ведення радянсько-афганської війни або «війни в Афганістані» з 1979 по 1989 роки жодного бою не відбулося на території СРСР. Проте саме останній програв цю війну і повністю вивів усі свої війська із території Афганістану. За результатами війни СРСР не втратив власні території, проте уже менш ніж за три роки припинив існування. правонаступниця СРСР за боргами і кредитами – російська федерація – залишилася у значно менших у порівнянні із Союзом кордонах.

Станом на кінець 2025 року спостерігається «перегрів» російської економіки із одночасним штучним триманням неприродно високим курсу рубля, що знижує доходи російських експортерів. При цьому російська федерація майже спустошила ліквідну частину так званого «фонду національного добробуту» («фонду національного благосостоянія»), розпочала і дуже активно впоралася із розпродажем більше половини запасів фізичного золота (як мінімум більше 57 % фізичного золота російської федерації продано), реалізувала на великі суми під високі відсотки облігації внутрішньої державної позики (як мінімум на 6 трлн. рублів) та ін. До цього слід додати зменшення експорту російських вуглеводнів у фізичних та грошових показниках, спустошення бюджетів окремих (поки що найбідніших) регіонів, зниження кількості охочих укласти контракт із так званим «міністерством оборони» рф та ін. Тому теоретично українцям навіть без прямої допомоги та участі у бойових діях збройних сил держав-партнерів до завершення війни відновленням територіальної цілісності держави можуть залишатися від кількох важких місяців до кількох років. Зрозуміло, що це не означає, що українцям можна нічого не робити, а лише очікувати розпаду російської федерації. Навпаки, треба максимально докладати зусиль і намагатися берегти життя українських цивільних і військових.

Отже, наведені приклади поразок у війнах Німеччини і СРСР доводять можливість екстраполяції такого самого результату і на сучасну російську

федерацію. Завершення війни визначить потребу України у відновленні, а в значній кількості випадків – і будівництві абсолютно нових побутових та промислових об'єктів, різноманітних оборонних об'єктів та комунікацій на півночі, сході та півдні, а також усередині країни. Зрозуміло, що таке відновлення і будівництво потребуватимуть значних коштів. На нашу думку, перемога України у війні через розпад російської федерації з економічних, соціальних і демографічних причин не дозволить одразу отримати значні грошові репараційні чи інші виплати від держав, що утворюються на місці колишньої федерації. До того ж очевидно, що нові держави не одразу будуть визнані ООН, а тому не поспішатимуть брати відповідальність за злочини російської федерації. А тому найвірогіднішим способом фінансового забезпечення відбудови України є дозоване виділення коштів утвореним міжнародною спільнотою Міжнародним інвестиційним фондом. Ці кошти матимуть статус іноземних інвестицій. Іноземні інвестори можуть отримати певні пільги та привілеї. Окремими міжнародними договорами може передбачатися значна кількість положень, що встановлюють для іноземних інвесторів пільговий режим діяльності – більш сприятливий ніж національний. У випадку, якщо міжнародним договором України встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про іноземні інвестиції, повинні застосовуватися правила міжнародного договору [1, с. 81].

Потреба в утворенні окремого Міжнародного інвестиційного фонду зумовлюється двома важливими моментами. Перший – це необхідність акумулювання цим Фондом значних фінансових ресурсів, не рахуючи заморожених коштів на російських рахунках у іноземних банках. Це мають бути кошти від самої України, інших держав світу, міжнародних організацій, суб'єктів бізнесу, приватних осіб та ін. Другий момент полягає у необхідності унеможливлення зловживань коштами такого Міжнародного інвестиційного фонду посадовими особами України чи будь-якої іншої окремої держави - учасниці чи донора Фонду. Керівництво, наглядова рада, адміністративні та економічні підрозділи Фонду мають формуватися із фахівців із різних держав

та міжнародних організацій, а рішення прийматися колегіально кваліфікованою більшістю ($\frac{3}{5}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{4}{5}$ голосів представників певного органу Фонду, уповноваженого на прийняття рішень, або в інших нормативно визначених пропорціях).

Для прикладу можливих та аналогічних цілей і завдань Фонду дозволимо собі процитувати норму частини першої статті 24 «Фонд розвитку інновацій» проєкту закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності» від 29 серпня 2025 року: «1. Фонд розвитку інновацій (далі – Фонд) є неприбутковою установою відповідно до положень Податкового кодексу України, яка створена та функціонує з метою розвитку та стимулювання інноваційної діяльності, діяльності із створення технологій, у тому числі технологій подвійного призначення та військового призначення, діяльності зі створення нових та удосконалення існуючих технічних рішень, та/або діяльності, яка належить до креативних індустрій, та/або наукової (науково-технічної) діяльності, сприяння створенню та розвитку, масштабування, прискоренню зростання та підвищення конкурентоспроможності стартапів та інших юридичних осіб, незалежно від організаційно-правової форми, що провадять зазначену діяльність, формування та підтримання іміджу України як інноваційної та технологічної держави на національному та міжнародному рівнях. Фонд є установою, яка не має на меті одержання прибутку. Рішення про створення Фонду приймається Кабінетом Міністрів України» [2]. Зрозуміло, що утворений Міжнародний інвестиційний фонд матиме значно більше цілей і завдань, ніж український Фонд розвитку інновацій. Вважаємо, що серед іншого фахівці Міжнародного інвестиційного фонду мають розпоряджатися доходами від коштів, заморожених на російських рахунках у іноземних банках та коштами на цих рахунках, а також розробляти тендерну документацію, проводити процедури публічних торгів, на основі яких обирати найкращі тендерні пропозиції компаній і корпорацій із країн світу, допущених до участі у проєктах з відбудови України. Логічним виглядає допуск до участі у конкурсі компаній із держав - донорів Міжнародного інвестиційного фонду. Зрозуміло,

що зараз було наведено лише сиру ідею із повоєнного відновлення України за допомогою утворення і діяльності Міжнародного інвестиційного фонду, а усі моменти, пов'язані із його наповненням та використанням коштів із нього мають досліджуватися тисячами фахівців з різних країн. Саме на основі таких досліджень мають викристалізуватися норми у міжнародному законодавстві, законодавстві України та окремих інших держав.

Список посилань:

1. Дерев'янко Б.В. Правове регулювання інвестиційної та інноваційної діяльності: навч. посібник; МВС України, Донецький юридичний інститут. Донецьк: Видавничий дім «Кальміус», 2012. 204 с.
2. Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності: проєкт закону України. Реєстр. № 13715 від 29 серпня 2025 року. *Офіційний портал Верховної Ради України*. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/57219>

*Дмитрик І.О. доц., к.і.н.,
доцент кафедри історії та права
ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»
м. Дрогобич, Україна*

СОЦІАЛЬНЕ ВИКЛЮЧЕННЯ В КОНТЕКСТІ ВНУТРІШНЬОЇ ВИМУШЕНОЇ МІГРАЦІЇ

Будь-який аспект вимушеної міграції в Україні/з України, спричиненої військовими діями з 2014 р. і посиленої внаслідок повномасштабного вторгнення РФ в 2022 р., потребує детального вивчення. Адже її кількісний та якісний виміри вже є і, навіть за умови настання мирного періоду розвитку держави в майбутньому, залишаться важливими чинниками демографічних, економічних, соціальних, політичних і культурних процесів. Показники та наслідки внутрішньої вимушеної міграції є настільки ж визначальними для теперішнього і майбутнього країни, як і показники та наслідки зовнішньої вимушеної міграції. В цьому контексті розгляд соціального виключення та ризиків його поглиблення видається актуальним.

Наукове видання
«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ»

Збірник тез доповідей

XI Всеукраїнської науково-практичної конференції 10 грудня 2025 року

Відповідальність за зміст та достовірність інформації, поданої у збірнику тез доповідей, несуть автори

Під заг. ред. доктора економічних наук, професора, проректора з наукової роботи ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» О.Ю. Попової

Укладачі: Олена Лизунова, Василь Грудницький

Компютерна верстка: Олена Лизунова, Василь Грудницький

Гарнітура Times New Roman. Електронне видання.

Україна, Львівська область, м.Дрогобич